

δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να καταλήξει το εθνικό δικαστήριο στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη προϋπόθεση μπορεί να αντιταχθεί στους επιχειρηματίες που προέβαιναν στο τρίψιμο και στη συσκευασία του προϊόντος πριν από την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 1107/96, εφόσον το δικαστήριο αυτό κρίνει ότι κατά τον εν λόγω χρόνο η απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 1991 είχε εφαρμογή δυνάμει της ανωτέρω αναφερθείσας σύμβασης μεταξύ της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας και μπορούσε να αντιταχθεί στους ενδιαφερόμενους πολίτες δυνάμει των εθνικών διατάξεων περί δημοσιότητας.

(¹) ΕΕ C 469 της 10.2.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 22ας Μαΐου 2003

στην υπόθεση C-18/01 (αίτηση του *Kilpailuneuvosto* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης), *Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy* κατά *Varkauden Taitotalo Oy* (¹)

(«Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Έννοια της “αναθέτουσας αρχής” — Οργανισμός δημοσίου δικαίου — Εταιρία ιδρυθείσα από οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης για την προώθηση της ανάπτυξης βιομηχανικών ή εμπορικών δραστηριοτήτων επί του εδάφους του εν λόγω οργανισμού»)

(2003/C 171/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-18/01, με αντικείμενο αίτηση του *Kilpailuneuvosto* (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy*, *Arkkitehtitoimisto Pentti Toivanen Oy*, *Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa* και *Varkauden Taitotalo Oy*, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο β', της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύων του

πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward, P. Jann, S. von Bahr και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοίκησης, εξέδωσε στις 22 Μαΐου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Μια ανώνυμη εταιρία, η οποία ιδρύθηκε, ανήκει και διοικείται από έναν οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ανταποκρίνεται σε ανάγκη γενικού συμφέροντος, υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο β', δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, αν της παρέχονται υπηρεσίες που αποσκοπούν στην προώθηση της ανάπτυξης βιομηχανικών ή εμπορικών δραστηριοτήτων επί του εδάφους του εν λόγω οργανισμού. Για να αξιολογηθεί αν η ανάγκη αυτή δεν έχει βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα, στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει τις περιστάσεις υπό τις οποίες ιδρύθηκε η εταιρία αυτή και τις συνθήκες υπό τις οποίες ασκεί τη δραστηριότητά της, περιλαμβανομένων σ' αυτές, μεταξύ άλλων, της μη επιδίωξης κερδοσκοπικού σκοπού κατά κύριο λόγο, της μη αναλήψεως κινδύνων συνδεομένων με τη δραστηριότητα αυτή, καθώς και της ενδεχομένης δημοσίας χρηματοδότησης της οικείας δραστηριότητας.
- 2) Το γεγονός ότι οι οικοδομηθήσομενοι χώροι εκμισθώνονται σε μία μόνον επιχείρηση δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την ιδιότητα του εκμισθωτή ως οργανισμού δημοσίου δικαίου εφόσον αποδεικνύεται ότι αυτός ανταποκρίνεται σε ανάγκη γενικού συμφέροντος που δεν έχει βιομηχανικό ή εμπορικό χαρακτήρα.

(¹) ΕΕ C 95 της 24.3.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 22ας Μαΐου 2003

στην υπόθεση C-103/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 89/686/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Εξαιρέσεις — Μέσα ατομικής προστασίας που έχουν σχεδιαστεί και κατασκευαστεί ειδικώς για τις ένοπλες δυνάμεις ή τις δυνάμεις τηρήσεως της τάξεως»)

(2003/C 171/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-103/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Schiefferer) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing, B. Muttelsee-Schön και H.-W. Rengeling) υποστηριζόμενης από την Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και D. Colas), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιβάλλοντας, μέσω της νομοθεσίας ορισμένων ομοσπονδών κρατών, όσον αφορά τα μέσα ατομικής προστασίας πυροσβεστών,

πρόσθετες απαιτήσεις, και τούτο μολονότι τα εν λόγω μέσα είναι σύμφωνα προς τις προδιαγραφές της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τη προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας (ΕΕ L 399, σ. 18), και φέρουν σήμανση ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 4 της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H.-A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 22 Μαΐου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιβάλλοντας, μέσω της νομοθεσίας ορισμένων ομόσπονδων κρατών, όσον αφορά τα μέσα ατομικής προστασίας για πυροσβέστες, πρόσθετες απαιτήσεις, μολονότι τα εν λόγω μέσα είναι σύμφωνα προς τις προδιαγραφές της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τη προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας, και τα οποία φέρουν σήμανση ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 4 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 20ής Μαΐου 2003

στην υπόθεση C-108/01 (αίτηση του House of Lords για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Consorzio del Prosciutto di Parma, Salumificio S. Rita SpA κατά Asda Stores Ltd, Hygrade Foods Ltd** (¹)

(«Προστατευόμενες ονομασίες προελεύσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 — Κανονισμός (ΕΚ) 1107/96 — «Prosciutto di Parma» — Προδιαγραφές — Προϋπόθεση τεμαχισμού και συσκευασίας του ζαμπόν στην περιοχή παραγωγής — Άρθρα 29 ΕΚ και 30 ΕΚ — Δικαιολογητικός λόγος — Ζήτημα αν η προϋπόθεση αυτή μπορεί να αντιταχθεί στους τρίτους — Ασφάλεια δικαίου — Δημοσιότητα»)

(2003/C 171/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-108/01, με αντικείμενο αίτηση του House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν

του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Consorzio del Prosciutto di Parma, Salumificio S. Rita SpA και Asda Stores Ltd, Hygrade Foods Ltd, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1), και (ΕΚ) 1107/96 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την καταχώρηση των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του κανονισμού 2081/92 (ΕΕ L 148, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), D. A. O. Edward, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Μαΐου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, όπως τροποποιήθηκε με την Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει, όσον αφορά τη χρήση μιας προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης, την επιβολή της προϋπόθεσης περί πραγματοποίησεως ορισμένων εργασιών, όπως είναι ο τεμαχισμός και η συσκευασία του προϊόντος, εντός της περιοχής παραγωγής, εφόσον η προϋπόθεση αυτή προβλέπεται από τις προδιαγραφές.
- 2) Η επιβολή της προϋπόθεσης ότι, για τη χρήση της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης «Prosciutto di Parma» για το ζαμπόν που διατίθεται στο εμπόριο σε φέτες, πρέπει ο τεμαχισμός και η συσκευασία να έχουν πραγματοποιηθεί εντός της περιοχής παραγωγής συνιστά μέτρο αποτελέσματος ισοδύναμου με ποσοτικό περιορισμό των εξαγωγών, υπό την έννοια του άρθρου 29 ΕΚ, αλλά μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογημένη και, συνεπώς, συμβατή με την τελευταία αυτή διάταξη.
- 3) Εντούτοις, η επίμαχη προϋπόθεση δεν μπορεί να αντιταχθεί στους επιχειρηματίες, διότι δεν περιήλθε σε γνώση τους μέσω της κατάλληλης δημοσιοποίησής της με την κοινοτική ρύθμιση.

(¹) ΕΕ C 134 της 5.5.2001.